
IN MEMORIAM

MIRA BILJETINA

(1948–2006)

NEZAMENLJIVI SARADNIK IZ SENKE

Kada je Mira Biljetina počela da radi u Zavodu za proučavanje kulturnog razvitka 1984. godine, imala je dovoljno znanja i bila je u velikoj meri osposobljena da se uključi u brojne projekte koji su u to vreme realizovani u ovoj istraživačkoj ustanovi. Iako zaposlena na mestu sekretara Istraživačkog odeljenja, kojim je tada rukovodio dr Veselin Ilić, ubrzo je preuzela odgovorne poslove na aktuelnim projektima.

Neposredno pred dolazak Mire Biljetine, u Zavodu je 1982. godine započeto prikupljanje podataka na terenu za poznati „Dosije kulture Beograda”, a rukovodilac ovog projekta, dr Radoslav Đokić, angažovao je Miru Biljetinu za koordinatora terenskih istraživanja. Sredinom 1985. godine realizovan je veoma značajan projekat „Pregled kulturne situacije u Beogradu i Srbiji”, u okviru koga je vredna saradnica organizovala obradu podataka. Ipak, moglo bi se reći da je u razdoblju od 1984. do 1990. godine, Mira Biljetina najviše svog vremena i energije posvetila radu na projektima o kulturnim potrebama dece: „Kulturna ponuda namenjena deci Beograda” (1984), „Analiza sadržaja knjiga i slikovnica za decu” (1987), „Književna periodika za decu 1944-1975.” (1989), saradujući s dr Ružicom Rosandić, psihologom, koja je u to vreme obrađivala ovaj krug tema. Treba pomenuti i saradnju na projektu „Vodič kroz jugoslovenske muzeje i galerije”, za Turistički savez Jugoslavije, iz 1987. godine, kao i doprinos, u svojstvu sekretara, u postavljanju osnova za obiman projekat „Škola – središte kulture” (1989). Time se ne iscrpljuje veliki angažman Mire

Biljetine kao saradnika na svim ovim projektima, njen doprinos na onim poslovima koji najčešće ostaju u senci, ali bez kojih ne bi bilo ni značajnih rezultata na koje se pozivaju poznati istraživači.

Od 1990. godine Mira Biljetina preuzima poslove lekture i korekture časopisa *Kultura* koji je 1968. godine pokrenuo i nekoliko godina uređivao Stevan Majstorović. Ovi poslovi takođe ostaju u senci autorstva i uređivačke politike, ali bez njih je nemoguće i zamisliti jedan ozbiljan savremeni časopis. Uz urednike *Kulture*, poznatog časopisa za teoriju i sociologiju kulture i kulturnu politiku, Mira Biljetina postaje najpouzdaniji oslonac za savesnost i odgovornost u poslovima uređivanja jednog od najuglednijih časopisa u Srbiji i celoj bivšoj Jugoslaviji. Od trenutka predaje recenziranog rukopisa na lekturu i redakturu pa do izlaska časopisa iz štampe, nad svakim brojem brižno je bdela. Britkog uma, bila je postojani oslonac ove „institucije u instituciji” svih šesnaest godina.

Od dvobroja 88/90 za 1990. godinu, pa sve do broja 113/115 za 2005. godinu, svi brojevi nose ime Mire Biljetine, bilo kao lektora ili kao korektora. Pomenimo samo neke od tih brojeva iz ovog dugog razdoblja: „Tokovi pozorišne komunikacije”, 93-94 (1994), „Ekologija i religija”, 95 (1997), „Rasizam i Estetika”, 98 (1999), „Medijska kultura 90-tih: politika spektakla”, 102 (2002), „Kina – Svila na putu”, 113-115 (2005). Teško bi bilo nabrojati sve autore koji su imali zadovoljstvo da komuniciraju i saraduju s Mirom Biljetinom – od Ratke Marić, Vukašina Pavlovića, Divine Vuksanović, preko Miška Šuvakovića, Bojana Jovanovića, Zorice Tomić, do Ivane Kronje, Miroljuba Radojkovića, Dobrivoja Mladenovića i Jelene Đorđević.

Postoje osobe koje provedu deo svog života predano radeći i angažujući se na „nevidljivim” poslovima kojima se posvete svim svojim srcem i svim svojim intelektualnim sposobnostima. Ove osobe, donekle u senci tokom svog radnog veka, zablistaju punim sjajem kada se svodi bilans njihovog životnog učinka. One, nažalost, za većinu, ali ne i svoje prijatelje, postanu primetne tek kada ih smrt odnese. Takva je bila i naša Mira, nezamenljivi saradnik iz senke, i prijatelj.